

Střípky z minulosti ... Jak se v Bojanově bavili v letních měsících (1927-1946)

V letních měsících měli naši předci o zábavu postaráno – práce na poli, žně a sena byly pro většinu z nich hlavní náplní dne. Přesto, anebo právě proto si po práci rádi odpočinuli a spolu se svými sousedy se pobavili na tancovačkách, při různých slavnostech či na pouti.

Na poslední zmíněnou slavnost jsem se ještě jako dítě velmi těšila. Ne že bych bez svezení na labutích nebo bez prodloužené letní jízdy na řetízáku nemohla být, bojanovská pouť zkrátka znamenala, že další školní rok je za námi a za krátkou dobu si již budeme užívat letních prázdnin. V roce 1936, tehdy musely děti za kolotoči a obchodníky s cukrovinkami na „Městečko“, se v Bojanově konala zřejmě nejznamenitější pouť v celé její historii.

„Tu neděli po sv. Vítu v měsíci červnu odbývá se po staletí u nás slavnost poutní a posvícenská. Na poutní slavnost sejde se mnoho lidí, zvláště mládeže z dalekého okolí. Vždy se sjelo dosti obchodních lidí. Minulý rok byla poutní slavnost smutná. Ač bylo počasí nádherné, nepřijel žádný, jako by se ujednali. Ani kolotoče, jen jediný cukrář pan Urban ze Seče.

Sluší (se) podotknouti, že není pamětníka, aby se sjelo tolik obchodníků, kramářů, perníkářů a všelijakých potulných zahálečů a křiklounů jako letošní rok, že bylo náměstí v pravém skorosmyslu přeplněno. Podél silnice bylo postaveno 41 krámů s různým zbožím a cukrářů, 4 střelnice, 3 houpačky, 2 kolotoče a 1 mořské vlny. V takové směsici různých všelijakých lidí není divu, že došlo mezi nimi v noci na náměstí k pranici, že v pondělí četnická stanice ze Seče měla celý den práci s vyšetřováním.“

Poutní slavnost nebyla jedinou, která se v letních měsících pořádala. Jednou z největších akcí, jež se v Bojanově odehrála, byla bezesporu oslava nazvaná: „20. výročí památné bitvy u Zborova“. Stalo se tak 11. července 1937. Pořadatelé byli místní sokolové, kteří spolupracovali s okolními sokolskými jednotami, legionáři, dobrovolnými hasiči, členy Orla a republikánským dorostem. Vše vypuklo o půl 1 odpoledne, kdy se řadil „velkolepý“ průvod všech účastníků, „krojovaných spolků, alegorických vozů a občanstva na silnici za Bezděkovem, vedoucí k Seči. Přesně ve 14 hod. odchod s hudbou na místo slavnosti na náměstí...“

Po příchodu na místo určení se jednotlivé krojované korporace hlásily protektoru slavnosti, jímž byl plukovník jezdecký Vladimír Holoza, velitel dragounského pluku č. 8 „Knížete Václava svatého“. Následovalo vztyčení státní vlajky, zpěv hymny. Samotná

slavnost byla zahájena dvěma minutami ticha – „*pietní vzpomínka padlým bratřím u Zborova*“. Původně se plánovalo, že v tento moment přilétne letadlo, z něhož bude shozena kytice. Byla by to jistě mimořádná podívaná, letadlo však bohužel nepřilétlo. Proč se tak nestalo, pan Tlapák nepoznamenal. Možná kvůli počasí, neboť závěr slavnosti pokazil déšť. Přesto se oslava vydařila a byla zakončena taneční zábavou v hostinci U Sedláků.

Na sklonku července 1930 uspořádali místní dobrovolní hasiči závody o ceny. Kdo chtěl vyhrát, musel být nejrychlejší v běhu v pytlí s překážkami, předvést nejpomalejší jízdu na kole, sníst co nejvíce koláčů apod. „*Po vyčerpání programu věneček v host. U Sedláků.*“ Ve stejném období, jen o dva roky později, byl pořádán tělovýchovnou jednotou Sokola bojanovského „*Okrskový slet župy Pippichovy*“. Program: „*O 8. hodině ranní zkoušky. Odpoledne o 1. hodině sraz jednot na rozcestí pod Petrkovem. O půl 2. hodině průvod městysem na cvičiště u mostu. O 3. hodině veřejné cvičení při pěkném počasí a hojné návštěvě. Večer v 8 hodin veselice v hostinci U Sedláků.*“

Konec srpna, popř. začátek září býval ve znamení dožínek. V roce 1927 se pod vedením sokolů konal dožínkový průvod a poté sehráno divadelní představení „*Andulko Šafářová*“. Závěr dne jak jinak než v hostinci paní Sedlákové. Dva roky nato si dožínky vzali na starosti mladí členové strany republikánské spolu se stranou maloročníků. „*O druhé hodině odpoledne průvod s okrášlenými vozy a banderium s hudbou z Bezděkova do Bojanova na zahradu pana Fr. Trojana č. p. 15, kde byla přednáška pana Štěpána z Prahy. Sehrána divadelní hra „Pro hubičku“. Veselohra o 3 jednáních. Po ukončení slavnosti věneček v host. U Sedláků.*“

Za druhé světové války byla kultura značně okleštěna. Nebylo žádoucí, aby se lidé příliš často sdružovali. Například v polovině května 1940 byly v Bojanově nadřizenými úřady zakázány taneční zábavy. Lidem zůstalo alespoň divadlo. Coby jakousi „úlitbu bohům“ lze vnímat i vznik místního biografu (asi r. 1941). Prvním filmem promítnutým v Bojanově byl silně vlastenecky, ale zároveň i antisemitsky (protižidovsky) laděný Jan Cimbura.

Po válce byl kulturní život obnoven. Kromě oslav spojených s koncem války se v Bojanově vzkřísila tradice tanečních zábav či různých slavností (např. r. 1946 se konaly Husovy oslavy). Po komunistickém převratu kulturní život nezanikl, jen měl trochu jinou podobu, ale o tom zase někdy jindy.

Krásné léto Vám přeje Lenka Simonová